

त्वमपि ऋतेन यज्ञेनायुषा अस्मदीयेन दीर्घायुष्येण वर्चसा
बलेन सह दशतमारोहतम् । वयं ज्योक् दीर्घकालं जीवन्तः
उत्तरामुत्तराऽऽसमाम् उत्तरोत्तरसंवत्सरे विच्छेदमन्तरेण
दर्शपूर्णमासञ्च यज्ञं यथा यजै यथा यजामि । तथा त्वमारो-
हेति पूर्वत्रान्वयः ॥

कल्पः । “ऋत्वियवती स्यो अग्निरेतसौ । गर्भं दधाथां ते
वामहं ददे । तत् सत्यं यद्वीरं विभृथः । वीरं जनयिष्यथः । ते
मत्प्रातः प्रजनियेथे । ते मा प्रजाते प्रजनयिष्यथः [१४] ।
प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके” इति । प्रतिगृह्याभि-
मन्त्रयते यजमान इति । हे अरणी युवां ऋत्वियवती ऋतुः
प्राप्ता अस्येति ऋत्वियो योनिः सः ययोररण्योस्ते ऋत्वियवती
प्रजननाभिमुखगर्भवत्यौ अग्निरेव रेतोरूपेण गर्भा ययोस्ते
अग्निरेतसौ तादृशी स्यो भवतः । तादृशौ युवां गर्भं दधा-
थां गर्भं पोषयतम् । ते तादृशौ वां युवामहं ददे आदत्त-
वानस्मि । ते युवां वीरं कर्मसु शूरं पुत्रं विभृथो धारयथः ।
अतो वीरमेव जनयिष्यथ इति यत् तत् सत्यं न तु मिथ्या । ते
युवां मत् मत्तो निमित्तभूतात् प्रातः प्रजनयिष्यथः परेद्युः
प्रातःकाले सर्व्वदा वक्त्रिमुत्पादयिष्यथः । प्रजा ते उत्पादि-
तवत्यौ ते युवामपि प्रजनयिष्यथः प्रजनयितारं करिष्यथः ।
अतः स्वर्गे लोके प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन च युक्तो भविष्या-
मीति शेषः ॥

कल्पः । अथ यजमानो व्रतमुपैति वाचं यच्छति । “अनृ-